

Forslagsstillers Mening, at Forslaget stilles og saa til Udvalgets Forslag, saa vil det medføre, at det maa komme først under Afstemning, forinden Udvalgets Forslag bliver afstemt.

H. P. Hansen: Jo, jeg skal rigtignok udtale som min Mening, at det er stillet saavel til Udvalgets Forslag som til Udkastet.

Formanden: Jeg skal da erindre ved Afstemningen, at dette Forslag bliver sat under Afstemning forinden Udvalgets Forslag til Paragraphens anden Passus.

Ordføreren: Grunden, hvorfor man har troet, at burde foretrække Ordet „Hærbefaling“ for „Krigsministerens Overbefaling“ er netop den, at det udtrykker en større Almindelighed. Man har tænkt, at det i nogle Tilfælde maatte kunde endog saa fremsthynde Sædernes Gang, naar der var givet et videre Spillerum med Hensyn til det, at muligens Organisationen kunde være saaledes, at Ordet „Hærbefaling“ vilde være at foretrække. Derunder indbefattes, som den høitærede Justitsminister ganske rigtigt ytrede, den commanderende General, som man ogsaa nærmest har havt for Øie. Med Hensyn til Ordet „Udenværker“, da have vi tilladt os i vor Betænkning at bemærke, at Grunden, hvorfor vi have valgt dette Ord, er den, at Væbningens Medvirken til detascherede Værker mulig kunde blive nødvendig. Det er for at tilføndegive dette, at vi have valgt dette Ord, fordi nemlig Ordet „Omkræds“ eller „Omegn“ syntes os alt for ubestemt. — Det er blot disse to Bemærkninger, jeg for Øieblikket skulde gjøre.

Krigsministeren: Ved Afstemningspunkterne til den 2den Paragraph er der især 4 Passus, som jeg vil tillade mig at gjøre en Bemærkning ved. Ved det 2det Afstemningspunkt er der foreslaaet, at Borgervæbningen, istedetfor at staae under Justitsministerens Overbefaling, skulde staae under Stadens Magistrats Overbefaling. Denne Forandring vilde have til Følge, at en Deel af den væbnede Magt, og det en ikke ringe og tillige meget vigtig Deel af den, blev unddraget Regjeringens umiddelbare Befaling. Dette vilde være en saa abnorm Bestemmelse og kan blive af saa betydelige Følger, at Krigsministeren ikke vilde kunne tilraade Kongen, at give sit Samtykke

til en saadan Forandring. Under det 3die Afstemningspunkt er der en Modification af Udvalget, ifølge hvilken Borgervæbningen, paa Kongens nærmere Approbation, skulde underlægges Hærsafdelingen, istedetfor at den efter Lovudkastet skulde underlægges Krigsministerens Overbefaling. Dette Udtryk „Hærbefaling“ er uklart; derimod er det andet Udtryk tydeligere. Ved dette er der meent den øverste Commanderende over hele Krigsvæsenet; og Overcommandoen over Borgervæbningen i det Tilfælde, at den skulde sættes under Militair-Overcommandoen, kan da overdrages til Hvem, det maatte anses passende, enten den commanderende General i Provindsen eller Gouverneur i Staden o. s. v. Jeg troer altsaa, at det i Lovudkastet brugte Udtryk er at foretrække. Længere hen i Paragraphen er der nogen Forskjel mellem Lovforslaget og Udvalgets Forslag, idet Lovforslaget bestemmer, at Borgervæbningen skal underlægges Krigsministerens Overbefaling, naar Staden angribes eller trues med fjendtligt Oversald, og naar Kongen, efter Justitsministerens Indstilling, anordner Saadant. Der udfordres altsaa to Betingelser, for at Borgervæbningen skal kunne underlægges Krigsministerens Overbefaling. Det skal nemlig kun være, naar Staden angribes eller trues med fjendtligt Oversald, og naar tillige Justitsministeren derom gjør Indstilling til Kongen og Hans Majestæt approberer det.

Efter Udvalgets Forslag derimod forekommer der to Tilfælde, under hvilke Borgervæbningen kan stilles under den militaire Overcommando, nemlig naar Staden angribes eller trues med fjendtligt Oversald, og naar Kongen, under overordentlige Omstændigheder, finder Saadant nødvendigt, altsaa ikke blot, naar Staden trues af uadvortes Fæder, men ogsaa under overordentlige Omstændigheder — man kunde tænke sig indre Uroligheder. Det foreskommer mig, at Udvalgets Forslag heri er tydeligere og fuldstændigere, da man ikke kan negte, at der kan tænkes Tilfælde, hvor Borgervæbningen vil kunne blive brugt under overordentlige Omstændigheder til den indre Ordens Opretholdelse, og det maatte skønnes, at den alene dertil ikke vilde være tilstrækkelig, men at ogsaa den væbnede Magt, Armeen,